

Останній дзвоник

Для студенток-четвертокурсниць дошкільного відділу педагогічного факультету пролунав останній дзвоник. Залишилися позаду чотири роки напруженої праці — навчання. На шляху до самостійного життя ще один іспит — державні екзамени.

І радісно, і разом з тим трохи сумно усвідомлювати, що мине ще три коротких місяці, і ти назавжди залишиш інститут, який на протязі цих років став рідним домом.

Не буде ні лекцій, ні семінарів, ні чергувань в гуртожитку, ні традиційних фестивалівних вечорів. Все це відійшло назавжди. Але ти ніколи не забудеш КДПІ, який зробив тебе освіченою, культурною людиною, який вивів тебе на широкий і світлий шлях самостійного життя.

Хай же в твоєму серці назавжди збережеться добра згадка про рідний вуз, про викладачів, які не шкодували для тебе часу, сил, допомагаючи тобі в оволодінні науками.

Хай кожний, з ким доведеться тобі працювати, відчуває, що ти — випускниця столичного педінституту.

Конференція по матеріалах XXI з'їзду

Цими днями відбулась теоретична конференція студентів педагогічного факультету, присвячена дуже важливому питанню — вивченню і широкому обговоренню матеріалів XXI з'їзду КПРС.

До конференції студенти готувалися серйозно. Кожен доповідач мав консультанта, заздалегідь була підібрана література по темах.

Учасники конференції заслухали п'ять доповідей. Високу оцінку одержала доповідь студентки IV курсу І. Двигун «XXI з'їзд про закономірності переростання соціалізму в комунізм».

Нас, майбутніх працівників освіти, особливо цікавить, як у цьому семиріччі буде поставлено справа навчання і виховання підрастаючого покоління, які перспективи розвитку освіти в нашій країні? Саме цим питанням були присвячені виступи студентки II курсу Л. Абра-

мової на тему: «XXI з'їзд про комуністичне виховання», та студентки V курсу П. Вавіної на тему «Розвиток системи народної освіти в СРСР у семиріччі».

Приємно відзначити, що наші студенти сумлінно і творчо підходять до вивчення історичних документів позачергового XXI з'їзду КПРС.

Актуальність тем, винесених на конференцію, їх ґрунтовна розробка свідчать про те, що студенти працювали у співдружності з викладачами-консультантами, які багато в чому допомогли їм.

Користь від цієї конференції була б ще більшою, якби кращі доповіді були видані окремою збіркою. Тут своє слово повинні сказати наукова частина інституту та наукове студентське товариство.

В. КОСТЕНКО,
студентка II курсу.

Зобов'язання комсомольців педагогічного факультету

Жваво пройшли комсомольські збори педагогічного факультету по обговоренню завдань, поставлених XXI з'їздом партії перед радянською молоддю.

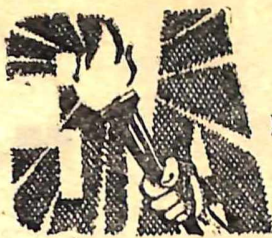
Шефство над військовими частинами, молодіжними бригадами заводу «Ленінська кузня» і 6-ї взуттєвої фабрики, підготовка до вечорів відпочинку та організація захоплюючих тематичних зборів у групах — ось ті хвилюючі події, які відбуваються в житті комсомольців педагогічного факультету.

Товариші Шелухін, Бондар, Семко, Михалко у своїх виступах звернули увагу присутніх на недоліки в роботі комсомольського активу, зокрема на

погану підготовку студентів до семінарів, пропуски лекцій.

З метою поліпшення роботи комсомольці зобов'язалися: глибше вивчати матеріали XXI з'їзду партії, покращити успішність; до 3 квітня створити штаб по керівництву і плануванню громадськокорисної роботи (в складі 7 осіб). Кожен студент зобов'язався брати участь у гуртковій роботі, а також активно підтримувати початківців по самообслуговуванню у гуртожитках.

Членам комсомольського бюро доручено підібрати та рекомендувати до складу добровільної народної дружини 35 комсомольців.

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ім. О. М. ГОРЬКОГО

№ 10 (79)

3

КВІТНЯ

1959 року

П'ЯТНИЦЯ

Ціна 15 коп.

АГІТАТОР — ДРУГ І ПОРАДНИК СТУДЕНТА

У боротьбі за перемогу семиріччя не повинно бути сторонніх людей, байдужих спостерігачів. Кожний може і повинен знайти собі місце в житті, внести і свою посильну частку праці в ім'я загальнонародної справи.

Рішення XXI з'їзду КПРС породили повсюдне пожвавлення ідеологічної роботи. Це видно і на прикладі нашого інституту. По-діловому, в дусі принципової критики і турботи про піднесення навчання і виховання студентів на рівень сучасних вимог пройшли нещодавно відкриті партійні збори інституту. Де-що пожвавлюється робота комсомольської організації. На курсах і в академічних групах систематично проводиться ряд заходів по глибокому вивченню і втіленню в життя настанов партійного з'їзду.

Почесна роль у цій важливій роботі належить агітаторам. Великий Ленін, Комуністична партія завжди розглядали агітаторів як своїх надійних помічників. Полум'яне слово партійного агітатора і пропагандиста знаходить глибокий відгук у масах, роз'яснює їм політичну лінію партії, практичні завдання, які вона висуває. Агітатори не лише пропагують і агітують, вони організують широкі маси на виконання рішень партії.

Так проводять агітаційну роботу серед студентів кращі з наших агітаторів. Їх знають і поважають у академічних групах, зустрічі з ними носять ширший, відвертий характер. Під час цих зустрічей обговорюються злободенні питання, якими живе група, курс. Товариші М. І. Шкіль, Л. С. Можарівська, Я. Ф. Деркач, О. Г.

Кириченко, А. Г. Деркач стали справжніми порадиниками студентів. Вони старші друзі студентів. Не опікаючи їх, розвиваючи їхню самодіяльність, творчу ініціативу, такі агітатори спрямовують енергію колективу групи у належне русло.

Саме у процесі праці, а для студента такою працею є навчання, пізнається справжня суспільна цінність людини, її інтереси, прагнення, ставлення до своїх громадських обов'язків, рівень її свідомості, культура поведінки тощо. Краса радянської людини у її натхненній праці, у горінні її серця, у служінні справі комуністичного будівництва. ПРАЦЯ, ЧИ ТО ФІЗИЧНА, ЧИ ТО РОЗУМОВА, ОБЛАГОРОДЖУЄ ЛЮДИНУ, ПІДНИМАЄ ЇЇ ВИЩЕ, РОБИТЬ КОРИСНОЮ І ЦІННОЮ ДЛЯ СУСПІЛЬСТВА. НАВПАКИ, НЕРОБСТВО ОЗНАЧАЄ МОРАЛЬНУ СМЕРТЬ ЛЮДИНИ. Проти таких фізично існуючих, але морально мертвих людей і спрямовується насамперед критичне слово агітатора.

Комунізм — це не тільки технічно досконалі машини, магазини, завалені товарами. Він, насамперед, у відносинах людей, у красі їх моральних відносин. Саме вихованню нової людини, громадянина комуністичного суспільства, і має бути підпорядкована уся агітаційна і пропагандистська робота серед студентів. У педагогічному інституті це тим більше важливо, що тут виховуються майбутні учителі, які самі покликані виховувати молоде покоління в дусі беззавітного служіння комуністичним ідеалам.

Приємно відзначити, що основна маса агітаторів в

інституті правильно розуміє свої завдання і не шкодує сил для комуністичного виховання студентської молоді. У цьому напрямі успішно працюють як комуністи, так і безпартійні товариші, які сприймають партійні рішення як бойову програму своєї діяльності.

Однак, ще є у нас чимало таких агітаторів, які не відчувають смаку від спілкування з студентами. Нерідко вони дивляться на роботу агітатора, як на якусь обузу. Такі агітатори проводять заняття формально, по-казенному. Нічого хорошого не згадають про таких агітаторів студенти академічних груп.

Та й справді. Які риси високої моральності можуть пробудити чи прищепити студентській молоді тт. Є. М. Кравчук, М. О. Журбас. Вони нібито й зустрічаються з студентами, але лише для чергових накачок, моралістичних повчань і т. п.

В агітаційній роботі особливо нетерпимі байдужість, формалізм і бюрократизм. Більшовицька агітація завжди була сильна тим, що вона проникала в саме серце мільйонів борців за комунізм і запаливала їх на практичні діла. У нашому понятті агітатор — це друг і радник молоді. Він не лише глибоко знає партійні постанови, але й уміє їх донести до мас, пробудити їх енергію, їх роздуми, їх творчість і спрямувати її на виконання великих накреслених комуністичних планів.

Почесний обов'язок партійних організацій, факультетів і всіх агітаторів інституту поліпшити якість агітаційної роботи, підняти її на рівень сучасних завдань.

Пожвавлюється наукова робота

На факультетах помітно пожвавилася робота наукових гуртків. І це не дивно — адже незабаром розпочне свою роботу наукова конференція, де гуртківці звітуватимуть про свою працю.

Цікаві звіти готують молоді науковці гуртків математичної логіки та обчислювальних машин, фізичного гуртка, дефектології та психології, української та російської мов, методики математики, історії КПРС, філософії та ін.

Працюючи над темами своїх наукових робіт, студенти дбають про поєднання теоретичних знань з практичною діяльністю.

М. АДАМЕНКО,
студентка IV курсу
педагогічного факультету.

Гуртківці пропонують...

Цікаво проходять засідання гуртка політичної економії. Крім того, масове навчання, підвищення кваліфікації, розширення світогляду, раціоналізаторство, без сумніву, сприяють створенню матеріально-технічної бази комунізму. Обговорення доповідей перетворилося у своєрідну дискусію. Все цікавило слухачів: методи праці комуністичних бригад, праці радянської молоді.

Саме рух за створення комуністичних бригад буде одним із засобів вихо-

вання народу в комуністичному дусі. Члени гуртка вирішили запросити когось із членів цієї бригади на засідання гуртка політекономії. Була внесена пропозиція організувати таку зустріч у загальноінститутському масштабі.

А якої думки про це комітет комсомолу?

М. МЕЛЬНИК,
В. ВАШКУЛАТ,
студенти II курсу
мовно-літературного факультету.

Великий письменник-реаліст

Далеко за межами нашої країни відомі твори Миколи Васильовича Гоголя, геніального художника слова, творця цілої галереї безсмертних літературних образів.

До цього часу на сценах наших театрів живе Чичиков. Не меркнуть у нашій пам'яті Собакевичі, Ноздрьови, Коробочки, Плюшкини, Манілови. Усі вони — плід неперевершеної сили могутнього обдарування Гоголя, сили, яку ми і сьогодні відчуваємо як прояв високого реалістичного мистецтва.

Ще за життя письменника

кращі представники російської літератури висловлювалися про письменника з усією пристрасною і повнотою. В. Г. Бєлінський писав: «Усі твори Гоголя присвячені виключно зображенню російського життя, і в нього немає суперників у майстерності відтворювати його в усій правдивості».

О. С. Пушкін, який стояв біля літературної колиски Гоголя, писав: «Щойно прочитав Венери біля Диканьки. Вони вразили мене. Це справжня веселість, щира, невимущена, без жеманства, без чопорності. А

РОКІВ

З ДНЯ НАГОДЖЕННЯ

М. В. ГОГОЛЯ

місцями яка поезія! Все це так родних, морально здорових людей. незвичайно у нашій сучасній літературі...».

М. Г. Чернишевський цілий період в історії російської літератури назвав «гоголівським періодом». «Давно вже не було, — писав він, — у світі письменника, який був би таким важливим для свого народу, як Гоголь для Росії».

Саме йому, виходцеві з України, судилося стати одним із основоположників критичного реалізму в російській літературі.

Ми знаємо Гоголя не тільки як автора веселих оповідань, фантастичних повістей, як співця героїчних подвигів українського народу часів Запорозької Січі, але й як автора «Шинелі» — маленької повісті про маленьку людину, насиченої великим соціальним протестом.

Ім'я «російського національного поета» Миколи Васильовича Гоголя стоїть в одному ряду з такими велетнями світової літератури, як Пушкін, Шевченко, Толстой, Бальзак, Сервантес, Діккенс.

Як і належить великому синові великого народу, він беззавітно любив рідну країну, вірив у її краще майбутнє, жадав бачити перетворення виведених ним страшних виродків у благо-

Але навіть могутній талант Гоголя не зміг зробити цього чуда. Тому друга частина «Мертвих душ», де повинно було здійснитися це перетворення, не була закінчена.

Тільки велика революція російських і селян змінила весь уклад життя, знищила гніт і експлуатацію. Прийшов для Росії той день, про який мріяв М. О. Некрасов, коли народ «Бєлінського і Гоголя с базара понесет».

Народи Радянського Союзу, а разом з ними і все прогресивне людство високо шанують пам'ять Гоголя як видатного діяча російської і світової літератури, великого майстра художнього слова, письменника-патріота. Невмирущі твори письменника допомагають нам боротися проти пережитків минулого, які, на жаль, ще зустрічаються у побуті і психології окремих радянських людей. Творчість Гоголя служить справі зміцнення культурних зв'язків і дружби між народами.

Ось чому сьогодні Гоголь належить всьому передовому людству, яке з глибокою пошаною і любов'ю ставиться до його невимрущої спадщини.

Ю. ПОЛУДНЕНКО.

ОБЧИСЛЮВАЛЬНИЙ ПРАКТИКУМ НА ЗАОЧНОМУ ВІДДІЛІ

Враховуючи настанови ХХІ з'їзду КПРС щодо підготовки учительських кадрів, у цьому році на заочному відділі значно збільшено кількість навчальних годин на обчислювальний практикум (з 20 год. до 46 год.). Вчителі-заочники тепер мають можливість одержати міцні навички у користуванні арифмометрами двох типів, логарифмічною лінійкою, планіметром, різними таблицями.

Кабінети методики математики та вищої математики поповнилися у цьому навчальному році різними таблицями, арифмометрами ВК-1, логарифмічними лінійками, і тому кожен студент-випускник мав змогу працювати самостійно. І не дивно, якщо вчителі кажуть: «Цей практикум нам подобається, бо все це потрібно для школи, для кращого пов'язання викладання математики з життям».

Є. ЧЕНАКАЛ,

викладач кафедри методики елементарної математики.

Це принесе вам насолоду

У театральному житті Києва сталася справді святкова, радісна подія: талановитий колектив франківців здійснив — уперше на українській сцені — постановку геніальної трагедії Вільяма Шекспіра «Король Лір». Отже, цілком зрозумілий той винятковий інтерес, з яким столичний глядач зустрів цю виставу.

Треба зазначити, що це вже втретє театру імені Ів. Франка звертається до драматургії Шекспіра. Почавши з романтичної феєрії «Сон літньої ночі», через яскраву, оптимістичну комедію «Багато галасу даремно» франківці здійснили новий широкий крок в оволодінні мистецтвом великого драматурга, підійшовши нині до відтворення на сцені його монументальної трагедії. І це звернення — скажемо відразу — принесло театрові справжній успіх.

Не тільки прекрасна гра таких талановитих акторів, як Мар'ян Крушельницький (король Лір), Дмитро Мілютенко (блazen), Ольга Кусенко (Регана), Катерина Литвиненко (Гонеріля), не тільки злагоджений ансамбль усього колективу у виставі, поставленій вдумливим режисером Володимиром Оглобліним, радує глядача. Успіхові постановки значною мірою сприяло те, що з'явився гідний оригіналу переклад, зроблений таким майстром художнього слова, як Максим Рильський, що дію супроводжує прекрасна музика Георгія Майбороди. Одну з найскладніших шекспірівських п'єс.

в якій могутньо звучить гуманістичне начало, в якій так глибоко розкриваються людські характери, поставити нелегко. Зрозуміло, що найголовніше ідейне навантаження припадає на образ короля Ліра. І це завдання з честю виконав народний артист СРСР Мар'ян Крушельницький. Кожний його вчинок, кожний рух і жест природні і виправдані. У виконанні Крушельницького Лір — це людина, яка протягом короткого часу на очах глядачів переживає величезну трагедію, втрачаючи не тільки владу, а й найважливіше у житті — віру в благородство і щирість людських почуттів.

Дуже складною є роль блазня, яку виконує народний артист УРСР Дмитро Мілютенко. Це вірний супутник Ліра, його невід'ємна частина. Прикриваючись блазнівським ковпаком, він сміливо засуджує необдумані дії короля, критикує його оточення, допомагає Ліру розібратися в житті.

Творчість Шекспіра, що вже ось 350 років хвилює весь світ, є важливим засобом естетичного виховання людей. На драмах Шекспіра молодь навчається благородства прагнень і почуттів, вчиться глибше любити добро, ненавидіти зло. Кожен студент, кожен співробітник інституту повинен побувати на цій хвилюючій виставі.

Ця вистава принесе вам справжню насолоду.

К. БЕЗСМЕРТНЕНКО.

У світлі рішень ХХІ з'їзду КПРС

Щоб виконати завдання семінарського плану, прийнятого ХХІ з'їздом КПРС, треба докорінно перебудувати нашу роботу. Враховуючи це, члени кафедри політичної економії накреслили ряд конкретних заходів, здійснення яких дасть можливість поліпшити викладання курсу, наблизити його до життя, до тих завдань, які володіють зараз думками мільйонів радянських людей.

Кафедра зобов'язала всіх викладачів використовувати в лекціях і семінарах з курсу політичної економії матеріали ХХІ з'їзду КПРС, брати активну участь у роботі теоретичних семінарів, де вивчаються матеріали з'їзду, систематично виступати з лекціями та доповідями серед трудящих міста і села.

Для надання допомоги студентам-заочникам у вивченні найбільш складних тем курсу політекономії кафедра доручила викладачам підготувати такі лекції, які будуть надруковані на правах рукопису: «Господарський розрахунок і рентабельність, собівартість і ціна», «Суспільна праця при соціалізмі», «Державний бюджет, кредит і грошовий обіг при соціалізмі», «Поступовий перехід від соціалізму до комунізму», «Утворення і розвиток світової соціалістичної системи». Ця робота буде закінчена до початку літньої екзаменаційної сесії.

Переглянуто тематику наукової роботи викладачів. Передбачено досліджувати ті економічні процеси, які відбуваються в 1959—1965 рр. на промислових підприємствах, у колгоспах і радгоспах. Дослідження передбачено проводити безпосередньо на виробництві.

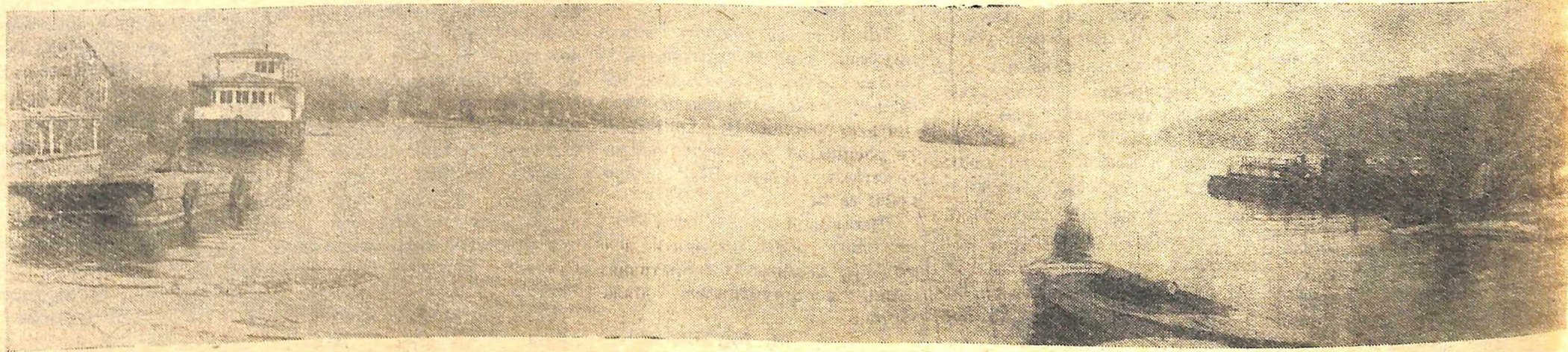
Дещо зміниться тематика занять наукового студентського гуртка з політекономії. На засіданні гуртка в першу чергу будуть заслухані і обговорені доповіді, які присвячені рішенням ХХІ з'їзду КПРС.

Перебудовується також робота кабінету політичної економії. Вже зараз у кабінеті виготовлено експозицію «Контрольні цифри розвитку народного господарства СРСР на 1959—1965 рр.». До 1 серпня цього року буде розміщено по темах нові експозиції з розділу «Соціалістичний спосіб виробництва». У кожній темі подаватимуться матеріали з рішень ХХІ з'їзду КПРС.

Планується значне збільшення консультацій для студентів, особливо в час підготовки до семінарів, заліків і екзаменів.

І. МОСЦИПАН,

зав. кабінету політекономії

ЧУДЕН ДНЕПР ПРИ ТИХОЙ ПОГОДЕ...

Фотоетюд В. Литвинова.

Перед нами три останні номери факультетських стінних газет: «Радянський літератор» (мовно-літературного факультету), «Радянський педагог» (педагогічного) і «Знання — сила» (фізико-математичного). Всі вони присвячені Міжнародному святу жінки — 8-му Березня.

Цікава і змістовна газета педагогічного факультету. Передова «Про наших дівчат і жінок» конкретно розповідає, яких успіхів досягли студентки і викладачі факультету у навчанні, науковій роботі, спорті, самодіяльності, на ланах Кіровоградщини. Кращим жінкам факультету присвячено й інші матеріали номера.

Але темою «8 Березня» не обмежилася редколегія цієї стіннівки. В останній колонці «Читай, будеш знати!» коротко розповідається про цікаві факти з різноманітних галузей знань.

Треба ще додати до цього: газета не перевантажена малюнками, занадто барвистими і давніми заголовками, так званими телеграммами — поздоровленнями. Таку газету, безумовно, читають із задоволенням.

Ось газета «Радянський літератор». З першого погляду відчувається, що її зробили на мовно-літературному факультеті: майже половина матеріалів — вірші. Жінкам відведено теж не всі матеріали: дві коротенькі замітки про студенток-відмінниць Г. Васильченко та Т. Добросовісну і декілька віршованих поздоровлень кращим громадським діячам, спортсменкам, співачкам та ін. Не зайвим буде нагадати, що ці матеріали оформлені і розташовані на листі з певним смаком.

Інші матеріали номера присвячені великому Кобзарю, культурній роботі на факультеті. З цікавими пропозиціями з питань естетичного виховання майбутніх учителів виступає в номері студент III курсу В. Такаєв. І ця газета привертає увагу читача.

Зовсім інше враження залишає святковий номер стінгазети «Знання — сила». Відразу напрошується висновок: над

цією стіннівою працювали під девізом — «аби випустити». Передовиця — «Свято жінки» — 7 загальних речень, 8 маловиразних, будь-як намальованих «телеграм»-поздоровлень, коротенька критична замітка Ю. Пасічника про незацікавленість роботою першо- і другокурсників. Це і все. Читати нічого. Не приваблює газета і своїм оформленням.

Однак, мало сказати про зміст і оформлення названих номерів стінгазет. Сам їх випуск викликає тривожні думки.

Можна вважати непоганою традицією присвячення випуску стінгазети тій чи іншій знаменній даті, святу. Але коли газета виходить тільки для відзначення червоного листка в календарі, це вже не зовсім здорове явище. Справді, лише на березневому листі «Радянського педагога» проставлений порядковий номер — восьмий. Інші дві стінні газети «соромливо» замовчують свою періодичність. Та й справді: навіщо редколегіям цих газет розкривати «таємницю», що планової, систематичної роботи вони не ведуть, а тільки в останні дні перед знаменною подією терміново і, як правило, не якісно видають газету?! Всі ж відзначають цю подію, не зроби номера — буде неприємність і не тільки редколегії, а й факультетським партбюро і комітету комсомолу.

Таким чином, лише святкові випуски стінгазет свідчать менше про традиційність і значно більше — про неорганізованість і безладдя в роботі редколегій стінгазет мовно-літературного і фізико-математичного факультетів і про недостатню увагу до цієї важливої справи з боку партійних і комсомольських організацій даних факультетів. Адже стінна преса не тільки прикраса і плакат, а, в першу чергу, один з важливих засобів комуністичного виховання студентів шляхом гострої і відвертої критики і самокритики.

А. ДЯЧЕНКО,
аспірант кафедри
російської літератури.

На випускному курсі

Студент (звертаючись до викладача): Ви надто швидко читаєте лекцію. Будь ласка, повільніше, щоб можна було записати.

Викладач: А для чого вам усе записувати? Ви повинні робити лише окремі помітки. До речі, мені незручно вчити вас, як треба конспектувати.

Студент: От так кожний викладач «соромиться» і ніхто не учить. А зараз уже й ніколи вчити.

Від редакції.

Слушне зауваження студента. Ми закликаємо всіх викладачів поменше «соромитися», а краще вчити студентів, як конспектувати лекції, як працювати над першоджерелами, як самостійно опрацьовувати програмовий матеріал.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

„ЗВУ-У-НІ“

Такі вигукки можна почути в залі кінотеатру, коли зникає звук і по екрану рухаються німі фігури. Кіномеханіки негайно вживають заходів, щоб виправити неполадки.

У нашому гуртожитку (№ 3) вже понад два тижні любителі телепередач повернулися в 20-ті роки, до епохи німого кіно — все бачать на екрані, але нічого не чуять: зіпсувався гучномовець, звуку немає.

І комендант, і голова студради запевняють нас, що вжито всіх заходів для ремонтування телевізора. Але він мовчить, як і мовчав досі, і даремно в темній кімнаті іноді дехто жартома заволає: «Зву-у-к!». На цей одчайдушний крик ніхто не звертає уваги...

О. КОСЯНЧУК,
студентка II курсу мовно-літературного факультету.

Пам'ятна зустріч

Середнього росту людина, з іскристими теплими очима, привабливим усміхненим обличчям, мовою, сповненою живого українського гумору — саме таким і уявлявся

нам чудодій української радянської пісні Платон Іларіонович Майборода.

Маленька ленкімната голівського гуртожитку на цей раз переповнена бажаними послухати українського композитора. Розміщалися, хто де міг, і навіть той, кому вдавалося стати хоч на одну ногу, відчував себе цілком зручно.

У кімнаті в цей час йшла приємна розмова Платона Іларіоновича із студентами. Веселий сміх підтверджує, що вона щира.

Композитор розповів про свій шлях у музику, про творчу співдружність з А. Малишком, П. Масенком, М. Нагнибодою, О. Ющенком, чиї твори найчастіше привертають його увагу: про любов до народної української пісні, про свого учителя Л. Ревуцького.

Цікаві запитання — розумні, дотепні відповіді. Безперечно, такі зустрічі важко переоцінити для виховання

смаку до мистецтва майбутніх учителів музики і співів і вчителів взагалі. Розмова велася не тільки про музику, а й про конкретні речі, і, мабуть, незручно почували себе прихильники «мишок» і іншої халтури цього ж пошину. Це все на користь.

З великим задоволенням гість виконує на прохання студентів свої твори і через розчинені вікна линує на широкі київські простори, підхоплені молодими голосами, чудові мелодії про білі каштани, про рідне місто і безмежні сині далі колгоспної сторони, про материнський рушничок, який розстиляється перед кожним з нас щасливою долею в житті.

За це і вітали так тепло Платона Іларіоновича Майборода наші студенти, висловлюючи найкращі побажання.

Студенти попросили композитора створити пісню про вчителя. Він погодився і порадив звернутися до А. С. Малишка з проською написати слова такої пісні.

В. ЯРЕМЕНКО,
студент III курсу
мовно-літературного
факультету.

На фото: вгорі — П. І. Майборода серед студентів; внизу — композитор за фортепіано.

НАД ЧИМ ПРАЦЮЄ СУЧАСНА ТЕОРІЯ ІМОВІРНОСТІ

У сучасній математиці теорія імовірності посідає досить своєрідне місце. З одного боку, вона тісно пов'язана з найбільш актуальними проблемами практики, з другого — відноситься до найбільш абстрактних математичних дисциплін. Важко вказати на іншу галузь математики, де так повно та систематично використовувалися б поняття, методи й результати теорії множин, функціонального аналізу, теорії інтегральних, інтегро-диференціальних, диференціальних рівнянь та математичної логіки. Разом з тим теорія імовірності безперервно поглиблює свою проблематику з практичних завдань.

Ще на початку тридцятих років працями А. М. Колмогорова та А. Я. Хінчина було закладено основи теорії так званих випадкових (зараз часто їх називають імовірнісних) процесів. При розробці теорії процесів безслідно А. Колмогоров виходив з картини, яка спостерігається у явищах дифузії та броунівського руху. Частина у випадкові моменти часу зазнає лаштовків випадкової сили й напрямку, в результаті яких відбуваються зміни у напрямку і

швидкості її руху. Яким законам імовірностям підлягає такий рух? Для фізика, хіміка, техніка це питання має великий інтерес.

Я пам'ятаю, як на семінарі з теорії імовірності, яким керував у тридцятих роках Колмогоров, уважно вивчалися доповіді спеціалістів-металургів, конструкторів протигазів, фізиків та робітників телефонних станцій. Кінець-кінцем, проблеми, що цікавили їх у математичній частині, зводилися до вивчення випадкових процесів при деяких додаткових умовах.

А. Я. Хінчин, один з видатних радянських математиків, прийшов до створення теорії стаціонарних випадкових процесів через глибоке проникнення у завдання статистичної фізики. Так ще раз було проілюстровано важливість для розвитку теоретичної науки її найтісніших зв'язків з конкретними завданнями практики. Наприкінці минулого століття цю думку наполегливо підкреслював один з видатних представників російської математики, у той час

професор Харківського університету, А. М. Ляпунов. Він писав, що «тільки ті дослідження мають цінність, які викликаються застосуваннями (науковими або практичними)».

Теорія інформації, яка виникла спочатку в радіотехніці і математичній статистиці, зараз перетворилася у важливе знаряддя вивчення різноманітних процесів: автоматичного управління виробничими процесами, радіо і телепередач. Разом з тим ця теорія стала джерелом дуже цікавих сучасних математичних досліджень, що на перший погляд здаються далекими від її завдань. Мова йде про недавні дослідження А. М. Колмогорова та його учнів, насамперед В. І. Арнольда, з теорії функцій. Використання ідей та методів теорії інформації привело їх до розв'язання знаменитої 13-ої проблеми Гільберта, що стояла перед математиками недоступною фортецею більше, ніж п'ятдесят років.

Вивчення економічних явищ поставило завдання дослідження схеми, яка спостерігається у будь-яких іграх: один гравець робить певний хід, його противник відповідає іншим ходом.

Кожен з противників намагається забезпечити собі максимальну імовірність виграшу й мінімальну імовірність програшу. Як же повинен діяти кожен з них, якої стратегії слід йому дотримуватися? Такі задачі, що виникли у процесі практики, перетворювалися тепер в обширну теорію — теорію ігор.

Теорія масового обслуговування почала розвиватися у зв'язку з виникненням автоматичних телефонних станцій та необхідністю попереднього розрахунку будови такої системи обслуговування, при якій час чекання абонента був би помірковано малим і імовірність втрати виклику була б найменшою.

У тридцять років автоматизація обладнання на підприємствах і перехід на обслуговування декількох станків одним робітником висунули нові завдання, досить близькі за своїм математичним формулюванням до «телефонних задач». Дослідження космічних часток і ядерних реакцій також привело до проблем «телефонного характеру». Пізніше виявилось, що розрахунок аеродромів, причалів морських портів, місткості складів та багато інших завдань приводять до тих самих питань. З математичної точки зору ці завдання утворюють спеціальний

клас теорії випадкових процесів. Однак, включення у загальну теорію випадкових процесів позбавляє їх багатьох цінних якостей, важливих для практики.

Зараз у зв'язку з бурхливим розвитком теорії і практики електронних обчислювальних машин, особливого значення набуває теорія імовірності як своєрідний метод наближеного аналізу. Принципи цього методу полягають у тому, що рішення задач теорії імовірності приводить до різноманітних рівнянь. У той же час рішення цих рівнянь можна знайти і наближено шляхом безпосереднього проведення випробувань типу кидання монети. Таким чином, знайдене рішення буде наближено задовольняти рівнянню, до рішення якого зводиться теоретична імовірнісна задача. Цей метод рішення задач у математиці одержав назву методу «Монте-Карло».

Перелічені розділи теорії імовірності тісно пов'язані з різними проблемами, що стоять перед нашою країною в зв'язку із здійсненням рішень ХХІ з'їзду КПРС. За рішення деяких з цих задач в області теорії імовірності київські спеціалісти взяли по-серйозному.

Академік Б. ГНЕДЕНКО.

Робота в позаурочний час

Під час практики ми були не тільки вчителями літератури, але й класними керівниками.

У перший же день перебування в школі я переписала план роботи у Софії Миронівни Вовк, класного керівника 8-а класу.

Добра дисципліна в класі — запорука міцних і глибоких знань. А у восьмикласників з дисципліною було не все гаразд. Необхідно було вжити заходів для її поліпшення. З цією метою неодноразово проводилися батьківські збори, де були присутні й учні. Розглядалося питання про успішність і поведінку восьмикласників. Такі збори були проведені на початку другої чверті. Учні зробили для себе відповідні висновки, дисципліна та успішність у класі значно поліпшилися.

У школі існує традиція, згідно якої кожний клас по черзі готує вечір. Вечір до дня Радянської Конституції повинен був приготувати восьмий клас. До нього учні готувалися старанно і заздалегідь. Було розучено інсценівку «Запросили», багато віршів, танців, пісень. Вперше була організована «Жива газета», створена на матеріалах шкільного життя.

Класний керівник Софія Миронівна зробила доповідь про історію школи. Силами учнів класу було дано концерт, який

розпочався читанням вірша А. Малишка «Ленінська наша держава».

З інтересом дивилися присутні інсценівку «Запросили», велику популярність завоювала «Жива газета». Кожний її куплет супроводжувався сміхом і бурхливими аплесками. Після концерту були танці, вікторина. Вечір пройшов весело і цікаво, учні були задоволені.

У школі імені Макаренка у кожного керівника є свій день. Четвер — день класного керівника 8-а класу. В цей день завжди проводилися бесіди на різноманітні теми. Мною було проведено декілька бесід — «Контрольні цифри розвитку народного господарства СРСР», «Про культуру поведінки радянських школярів» (матеріал для цієї бесіди було взято з життя класу). 25 грудня була проведена бесіда-семинар: «Великий російський художник Ілля Юхимович Рєпін». Учні одержали матеріали про життя і творчість художника, репродукції його картин. Школярі добре підготувалися, тому бесіда пройшла жваво.

Мені здається, що виховна робота, проведена мною в класі, принесла користь не тільки мені, а й моїм вихованцям.

Г. ВИСОЦЬКА,
студентка V курсу мовно-літературного факультету.

Всі на свято в ліс!

Кожної весни студенти інституту виходять на старт легкоатлетичних змагань.

У цьому сезоні з легкої атлетики передбачаються такі змагання:

п'ятого квітня о 13.00 на IV просіці у Святошино проводиться легкоатлетична естафета на приз газети «За педагогічні кадри»;

на першість інституту з легкої атлетики — 17, 18, 19 квітня;

участь у спартакіаді м. Києва з легкої атлетики серед вузів — 25—27 квітня;

на першість факультетів з багатоборства і кросу за новим комплексом ГПО — 16—19 травня.

Ці масові змагання повинні послужити піднесенню фізкультурно-масової роботи на факультетах.

Перемогу у легкоатлетичній естафеті цього року одержить тільки та команда, яка серйозно ставилася до занять; кращими будуть ті, хто тренувався на протязі зими, по-справжньому готувався до спортивного літа.

Всі на старт легкоатлетичної естафети!

Програма змагань

Чоловіча команда складається з 6 осіб; кожен повинен пробігти по 1000 м.

Жіноча команда також складається з 6 осіб; кожна повинна пробігти по 500 м.

Кількість команд необмежена, але залікові (команди) визначаються до початку змагань. Одночасно розігруватиметься приз за масовість, за найбільшу кількість виставлених команд (при умові — не менше шести).

ДО СВЯТКОВИХ ДНІВ

Ще багато часу до Міжнародного свята трудящих — 1 Травня, але учасники художньої самодіяльності нашого інституту вже активно готуються до святкових днів.

На фото: студенти фізико-математичного факультету — М. Савков, В. Бережний та А. Цоколенко під керівництвом викладача кафедри музики С. С. Кобзаря розучують «Гімн демократичної молоді».

Фото М. Шурика.

Залік і відзначення переможців

Залік провадитиметься по трьох кращих командах, які покажуть найкращі результати в часі.

Оцінка — по таблиці очок Союзу спортивних товариств і організацій.

Факультет-переможець визначатиметься по найбільшій сумі очок трьох залікових команд.

Нагорода

Команді-переможниці буде вручено перехідний приз газети «За педагогічні кадри».

Учасники команди будуть нагороджені річною підпискою на газету «За педагогічні кадри».

А. ГРУШКОВСЬКА.

АЛЖІРСЬКІ

СТУДЕНТИ БОРЮТЬСЯ ЗА СВОЇ ПРАВА

У тяжких умовах живуть і борються студенти колоніальних і залежних країн. Зокрема, жорстоких переслідувань зазнають з боку імперіалістичного уряду Франції алжирські студенти.

Останнім часом, у зв'язку з приходом до влади реакційної партії Сустеля-Массю («Союз нової республіки») посилюється утиски демократичного руху студентів. Поліцейському переслідуванню піддаються не лише алжирські, але й інші студенти із Північної Африки. Ось уже понад рік північно-африканські студенти є жертвами грубого поводження, арештів, поліцейського свавілля французьких властей.

У травні минулого року французькі правлячі кола вирішили скасувати Північно-Африканську конференцію студентів. У жовтні в Парижі був ув'язнений

туніський студент Чадлі Бужекора, скарбник асоціації студентів-мусульман Північної Африки у Франції, інші були виключені з школи і заарештовані. А зараз масовий терор котиться по всій Франції.

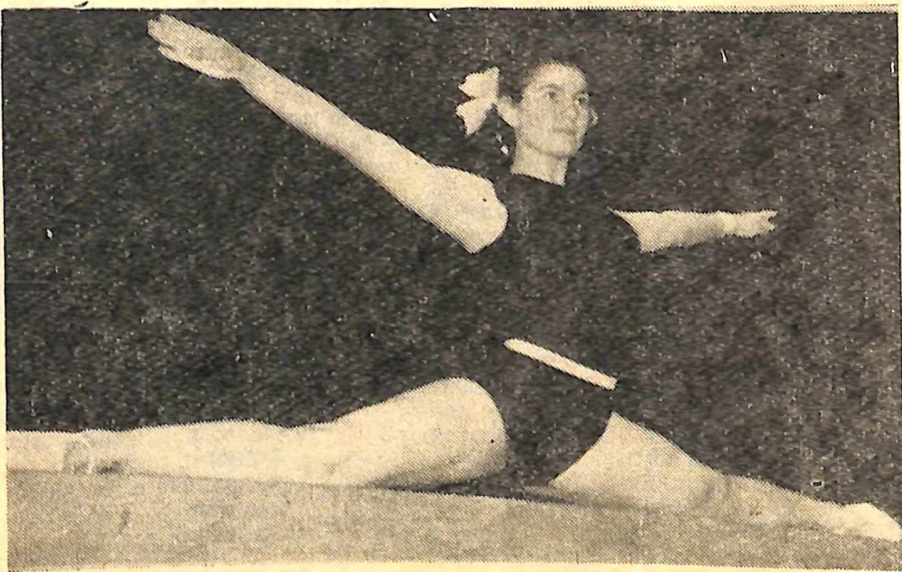
Згідно інформації, яку одержала Конфедерація північно-африканських студентів, чимало заарештованих є в усіх університетських містах Франції. Це суперечить традиціям і законам, які гарантують недоторканість студентів університетів. Лише нещодавно у Парижі заарештовано 7 студентів-юнаків, які навчаються на факультетах права, медицини та фізики, і дві студентки, прізвища яких поки що невідомі. У Ліоні заарештовано чотирьох студентів-медиків, у Марселі кинуті до в'язниці трьох алжирських студентів.

Конфедерація північно-африканських студентів звертає увагу

міжнародної студентської громадської думки на трагічне становище алжирських студентів у Франції.

«Якщо вони не припинять це, — говориться у її зверненні, — ми впевнені, що сьогодні, як ніколи, ви висловите своє обурення проти репресивних дій французького уряду і проявите свою солідарність з алжирськими студентськими організаціями. Ми впевнені, що ви скрізь піднімете свій голос за визволення ув'язнених алжирських студентів і допоможете зупинити нову хвилю репресій».

Радянські студенти солідарні з жертвами колоніалізму, вони виступають на захист їх демократичних прав і вимагають припинити переслідування алжирських студентів, які борються за свободу і незалежність своєї батьківщини.

Чемпіонка X комплексної спартакіади інституту, студентка мовно-літературного факультету **Г. Матюша** виконує гімнастичні вправи на колоді.

Мешканці гуртожитку № 1 (на Солом'янці) за впорядкуванням волейбольного майданчика.

„Не вибивайте“

(З натури)

Біля каси інститутської їдальні — двоє чи троє. З кухні раз по раз лунає енергійний голос:

— Каса! Не вибивайте шпатель!

— Каса! Закрийте «жаркое»!

У меню поступово збільшується кількість закреслених рядків — назви страв.

Від буфета теж чується:

— Це останній венігрет!

— Кефіру вже немає!

Може здатися, що все це відбувається десь наприкінці робочого дня, перед закриттям їдальні. Але на годиннику — тільки дві години, за декілька хвилин пролунає дзвінок з останньої лекції, і чимало студентів підійдуть до вікна роздачі.

— Чим же ви годуватимете

людей? — здивовано запитують у куховарів.

— Чим-небудь нагодую! Що-небудь знайдемо!

І знову чується:

— Каса! Не вибивайте мочного супу!

...Ось і студенти. У самий розпал обіднього часу вони з'являються «що-небудь», записують «чим-небудь», а до каси знову летить загрозливе:

— Не вибивайте...

А. Д.

Колектив інституту висловлює глибоке співчуття співробітницю деканату мовно-літературного факультету **Марії Семенівні Безрук** з приводу передчасної смерті її чоловіка

Павла Івановича.

Редактор **В. ВОЙТКО.**